

243. ODKAD DARMO?

188.

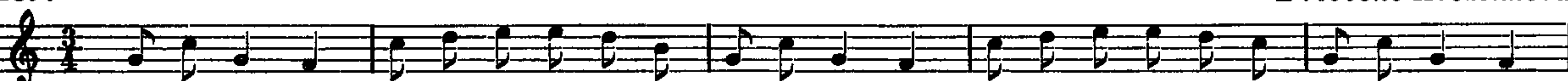
Darmo's, dceru-ško, darmo's dá - va - la pě - kný rozmaryn, kdes ho brava-la, pě - kný rozmaryn, kdes ho brava-la.

Darmo's, dceruško, darmo's dávala Brávala jsem ho v naší zahrádce,
[: pěkný rozmarýn, kdes ho brávala? :] a tys ho dával jinej galánc.

244. PŘEDSEVZETÍ

189.

Z Nového Hrozenkova

Dá-vno si já mo-dlit - bi - čku skládám, a - by při - šel sta - ro - dá - vní ga - lán, kte ré ho já

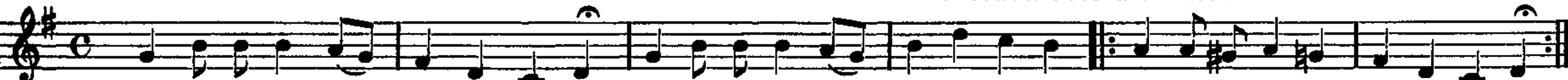
ve svém srd - ci no - sím, kte - ré - ho já rá - da mám.

Dávno si já modlitbičku skládám, A když ta já, synku, nedostanu,
aby přišel starodávni galán, udělám si ve svém srdci ranu,
kterého já ve svém srdci nosím, já se vdavať nebudu,
kterého já ráda mám. radši pannu zůstanu.

245. NEDOMILÁ

190.

Ze Slavíkovice a z Bílovic u Uherského Hradiště

Dej mi, pa-nen - ko, ro-zma - rý - nu, dej mi, pa-nen - ko, ro-zma - rý - nu, ať pod okénkem ne - za - hy - nu.

[: Dej mi, panenka, rozmarýnu, :] Nasela sem si ešče druhý, Počkej, synečku, u našich vrat,
[: ať pod okénkem nezahynu. :] vykutaly ho vaše kúry. až nám rozkvete karafiát.

Nasela sem ho záhoneček, Nasela sem si ešče třetí, Karafiát a boží dřevce,
vyvila sem ho na věneček.*) vytrhaly ho vaše děti. měla sem synka, už mě nechce.

*) *Jiný dálejšek:*

Vyvila sem ho na věneček,
už mně vypovídá syneček.

A vypověďa vypověděl,
včera na večír s jinó seděl.

A udělé si, jak se ti zdá,
a šak já nésu závistivá.

Když vypoví, ať si vypoví,
šak só ješče mládenci jiní.

Aj, kamarádko moja milá,
tvůj šohajek za mnó chodívá.

Dyž nevidím, nic neříkám,
a když uvidím, smutně vzdychám.

491. *Jiné čtení*

Kamarádko spravedlivá,
tvůj milé za mnó chodívá.

Dělé sobě, jak se ti zdá,
kamarádko spravedlivá.

Chodí zhůru, chodí dolů,
okolo našeho domu.

A já nevím, mám-li ho chcet
lebo s tebo za dobry bet.

Dyž nevidím, nic neříkám,
a dyž vidím, smutně vzdychám.

A na mně se nepodívá;
to je lítost, sestro milá!